

NEKROLOGY

David Bennett (19. 8. 1938–21. 2. 2012)

Emeritní profesor intenzivní medicíny v londýnském St. George's Hospital
Čestný člen společnosti intenzivní péče Spojeného království a Evropské společnosti intenzivní péče

Lékařskou fakultu absolvoval v roce 1963 v londýnském Middlesex Hospital a strávil pak rok v rámci Fullbrighthova stipendia v plicní fyziologické laboratoři

na Johns Hopkins University v Baltimore [1]. Většinu svého profesního života strávil v Londýně ve státní NHS. Vždy propagoval koncepci všeobecné dostupnosti vysoce kvalitní zdravotní péče. Jinak velmi laskavý v osobním styku, dokázal velmi nemilosrdně kritizovat nekvalitní péči a administrativní překážky, které brání poskytování

kritické péče všem potřebným.

Patřil mezi otce intenzivní medicíny na britských ostrovech a i v mezinárodním měřítku se řadil mezi k nejrespektovanější osobnosti oboru.

Vzděláním byl internista, ale v roce 1974 byl pověřen vedením nově vzniklé malé jednotky intenzivní péče v St. George's Hospital v Londýně – tehdy bylo zvykem, že se o pacienty vyžadující intenzivní péči starali anesteziologové, jiní specialisté neměli o tuto nevděčnou oblast medicíny zájem. Bennett zasvětil nově vznikající odbornosti svůj profesní život. Věnoval se zejména hemodynamice. Byl průkopníkem invazivního (PAC) a semi-invazivního monitorování hemodynamiky (dopplerem, systémem LiDCO, SvO₂) a byl mezi prvními, kteří obrátili pozornost od měření tlaku ke sledování průtoku [2]. Vycházel ze Shoemakerovy koncepce optimalizace hemodynamiky a věnoval se problematice jejího monitorování v perioperačním období. V roce 1993 publikoval v JAMA práci, v níž potvrdil přínos perioperačního zvýšení dodávky kyslíku na snížení morbidita a mortality [2]. Věnoval se rovněž výzkumu mechanismů septického šoku a jako první použil v léčbě septického šoku inhibitor NO syntetázy L-NMMA [3].

Bennett byl charismatický – vynikající a oblíbený učitel, vychovávající vždy především osobním příkladem. Byl pozoruhodný svou skromností a patřil mezi ty výjimečné osobnosti v oboru, které byly pevně zakotveny ve fyziologii. O medicíně a fyziologii rád vášnivě diskutoval se studenty a posluchači. Mezi jeho

odchovance patří dnes generace renomovaných intenzivistů.

V posledních letech po odchodu do důchodu byl hostujícím profesorem v Guy's and St. Thomas' Hospitals a navštívil i naše odborné intenzivistické akce, kde přednášel o monitorování hemodynamiky LiDCO systémem [4].

V nekrologu publikovaném v Critical Care napsali o svém mentorovi jeho někdejší žáci z mateřského pracoviště Mervyn Singer a Andrew Rhodes: Consultants and professors are often liked, respected and admired but a few are loved [5]. Ti, kdo ho měli možnost poznat, vědí, že patřil do té milované menšiny.

Literatura

1. Bennett, E. D., Jayson, M. I., Rubenstein, D., Campbell, E. J. The ability of man to detect added non-elastic loads to breathing. *Clin. Sci.*, 1962, 23, p. 155–162.
2. Boyd, O., Grounds, R. M., Bennett, E. D. A randomized clinical trial of the effect of deliberate perioperative increase of oxygen delivery on mortality in high-risk surgical patients. *JAMA*, 1993, 270, p. 2699–2707
3. Petros, A., Lamb, G., Leone, A., Moncada, S., Bennett, D., Vallance, P. Effects of a nitric oxide synthase inhibitor in humans with septic shock. *Cardiovasc. Res.*, 1994, 28, 1, p. 34–39, doi: 10.1093/cvr/28.1.34.
4. Singer, M., Bennett, D. Invasive hemodynamic monitoring in the United Kingdom. Enough or too little? *Chest*, 1989, 95, 3, p. 623–626; doi:10.1378/chest.95.3.623.
5. Singer, M., Rhodes, A. Obituary – David Bennett. *Critical Care*, 2012, 16:122 doi:10.1186/cc11234.

Prim. MUDr. Ivan Herold, CSc.